

Geitenmelk en honing

In 1985 kochten wij een prachtige witte melkgeit die we Sikkie noemden. Sikkie bleek drachtig en wierp al spoedig twee mooie witte lammeren. Het geitje kreeg de naam Primo en de bok noemden we Teun. Achteraf hadden we Teun beter geen naam kunnen geven want een paar maanden later lag hij in hapklare brokken bij de slager. Het lot van een bok. Het melken kon beginnen. Omdat er veel te veel geitenmelk was maakte we geitenkaas en verscheen er een bordje 'Geitenmelk te koop' aan de dijk. Op een dag stond er iemand voor de deur die buitengewoon veel belangstelling voor onze geiten toonde. Dat zou de eerste klant wel eens kunnen zijn, dachten we. Het bleek echter een bestuurslid van de plaatselijke Geitenfokvereniging met de vraag of we lid wilden worden. Van het een kwam het ander. We bezochten een verenigingsavond waar we bingo speelden met een halve streng karbonade als hoofdprijs en brachten de geiten in onze besteleend naar de geitenkeuring. Kosten noch moeite werden gespaard om onze hobby zo goed mogelijk vorm te geven en zoveel mogelijk diepgang. Tijdens de geitenkeuring dienden zich de eerste problemen aan. Sikkie stond te kort op de poten en bleek niet wit genoeg. Primo liep door problemen met haar gewrichten op de knieën en bleek veel te dik. Het was allemaal niet zoals het hoorde en dus waren onze geiten voor een keuring niet geschikt. Deze geiten behoorden niet tot het volmaakte Hollandse witte-melk-geitenras. Hier eindigde voor ons het keuringsavontuur. Één ding wisten we zeker: aan keuringen zouden wij nooit meer meedoen!

Honingkeuring

Het was november 2001 toen ik door een bestuurslid van onze imkervereniging persoonlijk werd benaderd met de vraag of ik aan een honingkeuring wilde meedoen. U zult begrijpen dat ik daar absoluut niets voor voelde. Het antwoord was dan ook resoluut: 'Nee!' Mijn honing was voor eigen consumptie en prima in orde. Bovendien was ik amper een jaar imker en had ik niet meer dan 20 potjes honing in de aanbieding. Wat moest ik tussen al die ervaren imkers met hun honing? Maar goed, ik liet me overhalen, ontwierp een eigen etiket op de computer en bood twee potjes

gevuld met bloemenhoning ter keuring aan. Pijnlijk werd het toen ieder potje apart werd bekritiseerd. Had ik maar beter naar mezelf geluisterd en was ik maar nooit gegaan. Verstopt tussen de deelnemers wachtte ik lijdzaam het oordeel af. Toen mijn naam werd genoemd en ik naar voren werd gevraagd, zonk

de moed me in de schoenen. Zou ik nu aan de schandpaal worden genageld? Wat zou er allemaal mis zijn met mijn inzending? Het tegendeel bleek waar, de honing scoorde voldoende punten en met een bijzondere waardering voor het etiket ontving ik ook nog eens een certificaat! Dat viel niet tegen! Daarnaast troostte ik me met de gedachte dat het om een product en niet om een dier ging. Een honingkeuring zag ik vanaf dat moment niet meer als wedstrijd. Een honingkeuring is toch eigenlijk niet meer dan een manier om samen met verenigingsleden te kijken naar de wijze waarop je honing aanbiedt, naar de kwaliteit, hygiëne en houdbaarheid van het product.

Honing te koop

En dan die gekeurde honing nog zien te verkopen. Gelukkig lukt dat tot op heden redelijk. Tegenwoordig staat mijn honing in een omgebouwde bijenkast aan de straat (zie foto). Het aantal verkochte potjes concurreert helaas nog steeds met het aantal dat wordt meegenomen zonder te betalen.

Tenslotte

Vorig jaar werd ik op de studiedag van de ZLTO in Boxtel benaderd door de redactie van het blad BIJEN van de gezamenlijke bonden. De vraag was of ik een jaar lang onder het kopje 'Imkerervaringen' een bijdrage wilde leveren aan het blad. Dat heb ik met plezier gedaan. Op 11 november jl. werd er weer een studiedag gehouden. Dit jaar was de organisatie in handen van de nieuwe Nederlandse Bijenhoudersvereniging, de NBV. Wel even wennen die afkorting NVB, vindt u niet? Wat NBV niet allemaal betekent: Nader Bericht Volgt, Nederlandse Biotechnologische Vereniging, Nederlandse Bodemkundige Vereniging, Nieuwe Bijbel Vertaling, Nederlandse Bonsai Vereniging. Volgend jaar komt er een nieuw blad. Langs deze weg wens ik de redactie veel succes.